

Posudek oponenta diplomové práce

Autor diplomové práce:	Bc. Miroslav Mazel
Název diplomové práce:	Non – violent communication assistant (Helping parents apply non-violent communication with their children)
Posudek vypracoval oponent:	Mgr. et Mgr. Jakub Švec (FF UK)

Autor práce se ujal nelehkého úkolu: vytvořit metodickou oporu (asistenta) pro (nejen) rodiče, kteří řeší konflikty se svými potomky. Vychází z myšlenek neútočné komunikace (non-violent communication). Tato jeho snaha je mi sympatická, věřím, že by takový nástroj byl užitečný, zejména v době, kdy většina lidí má ve svých chytrých telefonech aplikace nejrůznějšího druhu (od předpovědi počasí, po dopravní informace až po výživové poradce). Rádce, který pomůže s mezilidskou komunikací, by proto byl asi pro mnoho potenciálních uživatelů dosti zajímavý. Poněkud skeptičtější jsem k tomu, jak tak složitou, často abstraktní a velmi komplexní problematiku komunikace dostat do uchopitelné, využitelné a přitom odborně fundované podoby.

S autorem jsem se několikrát v průběhu práce na jeho zadání sešel a diskutovali jsme nad technickými i komunikačními problémy, na které narazil. Mile mne zaujalo jeho nasazení a zájem („tah na branku“).

Jak je vidět z předkládané práce, autor pojal svůj úkol jako projekt, od definice, přes veškeré další projektové fáze. Cíl je definován jako „pomoci rodičům řešit konflikty s jejich dětmi empaticky, neútočným způsobem“. Práce začíná (po mém soudu velmi vhodně) rozsáhlou rešerší kde autor mapuje relevantní psychologická témata, na která při svém úsilí narazil: oblast motivace (se zaměřením na problematiku potřeb, jako jedné z hlavních oblastí, z nichž se rekrutují naše motivy), oblast emočního prožívání a oblast komunikace. Modely zde představené by někdy mohly být rozvedeny podrobněji, ale je mi jasné, že by práce potom poněkud „bobtnala“.

Domnívám se, že formální náležitosti a požadavky jsou v práci dodrženy a uvedeny tak, jak je požadováno.

Za velmi užitečné považuji, že autor za pomoci „běžných“ uživatelů provedl před začátkem projektu i v jeho průběhu průzkum/výzkum, podle kterého upravoval svůj projekt a informace od respondentů využívá ve své práci.

Vzhledem ke svému odbornému zaměření bohužel nejsem příliš schopen posoudit technické řešení, které autor zvolil. Musím nicméně konstatovat, že způsob, jak pracuje např. s modelováním emocí se mi líbí. Grafické zpracování mi přijde přehledné a uživatelsky vděčné.

Sympatické mi je rovněž, že konečné výsledné technické řešení autor testoval.

V literatuře jsou uvedeny, co se týče problematiky emocí a komunikace stěžejní autoři a práce (D. Goleman, P. Ekman, P. Kopřiva, D. Rock, M. Rosenberg, etc.). Je nicméně faktem, že by podkladové literatury mohlo být i více (např. v oblasti motivace).

Záměr se autorovi podařil, aplikaci vyvinul a otestoval. Otázkou je, jak bude aplikace prakticky využitelná (za velmi ocenění hodné považuji, že chce autor aplikaci nadále šířit jako „open-source“). Sám považuji výsledný produkt jako vhodnou pomůcku při řešení konfliktů. Zastavit se, zreflektovat, kde jsem a jak se cítím a podle toho navrhnout další postup je určitě velmi užitečné. Mohlo by to pomoci umenšit množství konfliktů, respektive pomoci tomu, aby v rámci konfliktů nedocházelo k jejich eskalaci. Konflikty mohou ústít v psychické či fyzické násilí, které způsobuje velká (a často nenávratná) zranění psychiky, někdy nejen duše, ale i těla. Navíc množství násilí a konfrontace ve společnosti narůstá. Úsilí autora vnímám jako snahu tomuto trendu vzdorovat. A je to tím více záslužné, že je záměrem autora pomocí aplikace ochránit před zdrcujícími dopady nezvládnutého řešení konfliktních situací děti.

Celkově jsem tedy se záměrem autora a tím, jak se s ním vypořádal, spokojený – v úvahu беру i fakt, že autor je svou hlavní specializací technicky vzdělán a přesto si vybral multidisciplinární přístup, kde propojuje sociální dovednosti a vybrané oblasti z psychologie osobnosti s technickým řešením – dle mého soudu dosti zdařilým způsobem.

Původně jsem chtěl práci hodnotit někde uprostřed mezi známkami A – výborně a B – velmi dobře. S tím, že jsem poukazoval na to, že nejsem schopen posoudit technické řešení, a proto bych rád výsledné hodnocení nechal na povolanejších.

Po upřesnění, že hodnocení musí být jednoznačné, se s ohledem na výše uvedené, a také na fakt, že i z příloh je vidět, že autor věnoval práci poměrně značné úsilí, přikláním k hodnocení A – výborně.

Datum a podpis:

Mgr. et Mgr. Jakub Švec

5. 6. 2019